

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/2019
27.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Миломира Веселиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 436/17 од 05.06.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 201/18 од 25.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Миломира Веселиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 436/17 од 05.06.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 201/18 од 25.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 436/17 од 05.06.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом обавезан је да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара као и на име трошкова кривичног поступка износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 201/18 од 25.09.2018. године, одбијене су као неосоване жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини, окривљеног АА и његовог браниоца адв. Миломира Веселиновића, а пресуда Основног суда у Јагодини К 436/17 од 05.06.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Миломир Веселиновић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде

закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Миломира Веселиновића, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Миломир Веселиновић, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени АА првостепеном пресудом оглашен кривим и осуђен за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика и то за догађај који се одиграо дана 08.06.2017. године, те да се ради о радњи кривичног дела које је морала ући у састав продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, а за које је окривљени правноснажно осуђен пресудом Основног суда у Јагодини К 262/17 од 28.08.2017. године.

По ставу браниоца, радња извршења кривичног дела у побијаној првостепеној пресуди морала је бити обухваћена истим оптужним актом, те да је требало да се води јединствени поступак и, ако је одговоран за ту радњу, у том случају да му се изрекне јединствена казна и притом истиче да се у конкретној ситуацији ради о пресуђеној ствари то јест да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Увидом у правноснажну пресуду Основног суда у Јагодини К 262/17 од 28.08.2017. године, утврђује се да је окривљени АА осуђен због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика за радње извршења дана 08.10.2016. године, 04.11.2016. године, 21.07.2017. године и 23.07.2017. године и то да је дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице – оца оштећеног ББ, на начин описан у изреци наведене пресуде.

У конкретном случају, правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини К 436/17 од 05.06.2018. године, против које је и поднет захтев за заштиту законитости, окривљени АА је оглашен кривим, да је дана 08.06.2017. године... прекршио мере заштите од насиља у породице које му је одредио суд на основу закона ... иако му је правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини П2-823/16 од 24.11.2016. године забрањено да се приближава оцу ББ, а које радње су квалификоване као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика за које је оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Кривично дело насиље у породици из члана 194. Кривичног законика има основни облик (став 1.), три тежа облика (став 2. до 4.) као и посебан облик (став 5.).

Посебан облик став 5. члана 194. КЗ постоји због обезбеђивања санкције за кршење мере заштите од насиља у породици прописаних Породичним законом – члан 198., којим је предвиђено више таквих мера. Дакле, уколико лице за време трајања одређене мере од стране суда прекрши једну или више одређених мера, врши кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, што је у конкретној ситуацији случај.

По оцени овог суда, имајући у виду да радња кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ нема заједничких законских елемената са осталим облицима кривичног дела из члана 194. став 1-4. КЗ, то није ни могућа конструкција продуженог кривичног дела између наведених облика дела, већ би се евентуално могло радити о стицају.

У конкретном случају, кривично дело за које је окривљени оглашен кривим побијаним пресудама, без обзира на чињеницу у које време је извршено, представља посебно кривично дело јер се врши радњама потпуно другачијим од радњи којима се извршава неки од облика кривичног дела из члана 194. став 1-4. КЗ, те су неосновани наводи захтева да су радње кривичног дела из члана 194. став 5. КЗ, морале ући у састав продуженог кривичног дела.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић